

Volumul IV, Numărul 7 / 2002

ISSN 1454-9980

Eficiența economică a timpului medical

(pag. 12-13)

Cristina Maria GAVRILESCU, Victor CIREAȘĂ

Volume IV, Issue 2 (7) / 2002

Cross-cultural
Management
Journal

EFICIENȚA ECONOMICĂ A TIMPULUI MEDICAL

Moto:

„Cât timp aveți lumină, credeți în lumină ca să deveniți fii luminei” (Ioan 12, 36)

*Cristina Maria GAVRILESCU
Victor CIREAȘĂ*

Lumina este viața sacrosantă dăruită de Dumnezeu. Medicul caută prin profesia sa să ajute pe om ca lumina vieții sale să dureze cât mai mult pentru a se mântui.

Cât timp suntem în viață acesta este **timp de HAR** care trebuie să-l folosim pentru mântuirea veșnică a sufletului.

Când actul medical este executat la timp util, are o eficiență economică maximă întrucât viața este bunul nostru suprem dăruit de Dumnezeu.

Un doctor ca să fie eficient în economia vieții unui bolnav trebuie să aibă următoarele calități creștine:

- să intervină cât mai rapid;
- să folosească medicamentul cel mai ieftin, însă totodată să fie și cel mai eficient, sanogen;
- să fie un bun creștin înzestrat cu virtutea sfântă a iubirii față de bolnav (I Ioan 2,10);
- să aibă ca model suprem pe Domnul nostru Isus Hristos care este doctorul trupurilor și al sufletelor (Ioan 5, 8);

Un doctor creștin prin sacrificiul profesiei sale se jertfește pentru bolnav, participând activ la durerea acestuia.

Doctorul asistând la desnodământul multor muribunzi înțelege cel mai bine fragilitatea umană și importanța sfântă a vieții (I Corinteni, 7, 29).

Doctorul se străduie să intervină pentru vindecarea bolnavilor la „momentul cel mai potrivit” (II Corinteni 6, 2; Galateni 6, 10; Eclesiastul 3, 1).

Întrucât viața este extrem de scurtă, doctorul sfătuiește pe pacient să prețuiască fiecare clipă (Iov 14, 1, 15). De aceea medicul este un profesor de înțelepciune socială care cunoaște bine valoarea imensă a timpului dăruit de Dumnezeu și de aceea se străduie să învețe și pe pacient să nu-și irosească zilele cu lucruri inutile și vătămătoare sănătății lor așa cum sunt drogurile spirituale (necredința, ignoranța religioasă) și cele materiale (alcoolul, fumatul, excese alimentare).

Doctorul scrie în fișa sa de observație toate bolile din trecutul pacientului, ca să poată să intervină cu maxim de eficiență în vindecarea acestuia așa cum a intuit și marele nostru poet Eminescu atunci când a scris în poezia sa GLOSA:

*„Viitorul și trecutul
Sunt a filei două fețe
Vede în capăt începutul
Cine știe să le învețe.”*

Totodată, doctorul se inspiră și din Psalmistul David căruia SF. DUH i-a dezvăluit secretul vieții:

„Viața omului durează 70 de ani, cei puternici ajung la 80 de ani”, vârstă pe care a

atins-o din fericire și distinsul Profesor Petre Jica (Ps 89, 10).

Doctorul este un filosof social care știind că „zilele omului trec ca o umbră” (Ps. 143, 4), de aceea nu-și face planuri de viitor întrucât „nu se știe ce poate aduce ziua de mâine” (Prov. lui Solomon 27, 1).

Doctorul cunoaște că fiecare act medical este sacrosant și de aceea se mobilizează la maximum pentru o vindecare rapidă a pacientului. El știe că viața trebuie prelungită

pentru ca bolnavul să aibă șanse de mântuire a sufletului. Doctorul este conștient însă că „el tratează, dar Dumnezeu vindecă”.

Creștinește, doctorul se gândește că de fapt este conform Cuvântului Dumnezeiesc doar „e slugă netrebnică”.

Doctorul încearcă să-și facă datoria pentru a însănătoși și a micșora suferința umană, pentru ca societatea să progreseze material și spiritual spre SLAVA lui Dumnezeu.